

R O Z H O D N U T Í

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jiřího Pally, zástupce předsedy senátu JUDr. Stanislava Rizmana a přísedících JUDr. Vítězslava Pýši, JUDr. Vladimíra Macha, JUDr. Martina Mikysky a doc. JUDr. Jana Svatoně, CSc. v neveřejném zasedání dne 29. 6. 2015 ve věci návrhu **městské státní zástupkyně v Praze** ze dne 16. 3. 2015, sp. zn. 2 SPR 31/2015, na zahájení řízení o kárné odpovědnosti **JUDr. M. Z.**, státního zástupce Městského státního zastupitelství v Praze,

t a k t o :

Podle § 14 písm. b) zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, **s e**

z a s t a v u j e

řízení o kárné odpovědnosti kárně obviněného

JUDr. M. Z., nar. X,
státního zástupce Městského státního zastupitelství v Praze,
bytem X

pro skutek spočívající v tom, že

v rozporu s povinností státního zástupce při výkonu funkce odpovědně plnit své úkoly a respektovat přitom zásady, které zákon pro činnost státního zástupce stanoví, zejména postupovat odborně, svědomitě, odpovědně a bez zbytečných průtahů ve smyslu § 24 odst. 1 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, jako státní zástupce Městského státního zastupitelství v Praze:

1. dne 29. 12. 2014 podal ve věci vedené pod sp. zn. 2 KZV 29/2013 odvolání k Obvodnímu soudu pro Prahu 1 proti rozsudku sp. zn. 67 T 92/2014 ze dne 9. 12. 2014, které bylo z hlediska obsahu zjevně nepřezkoumatelné, neboť ačkoli uznání vinnými a potrestání byli tři obžalovaní, v rozporu se svojí povinností státního zástupce, který má výlučné a nejširší oprávnění z hlediska opravných prostředků ze stran soudního řízení, neuvedl do jakého výroku rozsudku odvolání podává, ani zdali, byť i z části ve prospěch nebo neprospěch kterého vůbec z obžalovaných, čímž porušil svoji povinnost danou v ustanovení § 249

odst. 1, odst. 2 tr. řádu, jakož i čl. 94 odst. 1 Pokynu obecné povahy nejvyšší státní zástupkyně č. 8/2009, o trestním řízení a podané odvolání neodůvodnil ani dodatečně,

2. ve věci vedené pod sp. zn. 2 KZN 38/2014, ačkoliv dne 3. 7. 2014 mu bylo z Vrchního státního zastupitelství v Praze postoupeno k vyhodnocení a přijetí opatření podání JUDr. P. P. ze dne 30. 6. 2014 v části, kde podatel dovozoval nezákonné jednání policejního komisaře při prováděném vyšetřování a postupy v rozporu s oprávněními daných mu zákonem, toto podání vyhodnotil jako trestní oznámení a postoupil k prověření Generální inspekci bezpečnostních sborů až dne 27. 11. 2014, tedy po čtyřech a půl měsících, čímž porušil povinnost stanovenou pro orgány činné v trestním řízení projednávat trestní věci urychleně a bez zbytečných průtahů dle § 2 odst. 4 trestního řádu, jako i povinnost organizovat svoji činnost tak, aby účinně přispíval k včasnosti a důvodnosti trestního stíhání dle § 157 odst. 1 tr. řádu,
3. ve věci vedené pod sp. zn. 2 KZN 355/2014, ačkoliv dne 14. 7. 2014 mu bylo od Generální inspekce bezpečnostních sborů doručena žádost z téhož dne č. j. GI-TC-304-6/2014 o vyžádání údajů podléhajících bankovnímu tajemství dle § 8 odst. 2 tr. řádu, konkrétně poskytnutí všech smluv o úvěrech, jejichž vyhodnocení bylo nezbytné k posouzení subjektivní stránky trestného činu, stanovení jednoznačné právní kvalifikace jednání podezřelého policisty a k rozhodnutí o možnosti jeho trestního stíhání, tuto žádost vyřídil až dne 14. 10. 2014, tedy po třech měsících, a na základě upozornění policejního orgánu zachyceného v informaci o stavu šetření a žádosti o prodloužení lhůty prověřování, doručené dne 10. 10. 2014, ve které bylo uvedeno, že úvěrové smlouvy doposud nebyly od bankovních institucí obdrženy, přičemž následně v záznamu o prověrce prověřování ze dne 14. 10. 2014, kterou zaslal policejnímu orgánu, nepravdivě tvrdil, že údaje od finančních subjektů vyžádal již 17. 4. 2014 a dokonce uložil policejnímu orgánu tyto urgovat, čímž způsobil nedůvodné průtahy v trestním řízení a porušil povinnost stanovenou pro orgány činné v trestním řízení projednávat trestní věci urychleně a bez zbytečných průtahů dle § 2 odst. 4 tr. řádu, jakož i povinnost organizovat svoji činnost tak, aby účinně přispíval k včasnosti a důvodnosti trestního stíhání dle § 157 odst. 1 tr. řádu,

protože

kárně obviněnému zanikla funkce státního zástupce.

O d ů v o d n ě n í :

Navrhovatelka dne 20. 3. 2015 podala Nejvyššímu správnímu soudu jako soudu kárnému návrh na zahájení řízení o kárné odpovědnosti státního zástupce Městského státního zastupitelství v Praze JUDr. M. Z., v němž mu klade za vinu spáchání kárného provinění podle § 28 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství (dále jen „zákon o státním zastupitelství“), jehož se měl kárně obviněný dopustit skutkem popsáním ve výroku tohoto rozhodnutí.

Dne 15. 4. 2015 navrhovatelka kárnému soudu sdělila, že od Ministerstva spravedlnosti obdržela informaci, podle níž se kárně obviněný vzdal funkce státního zástupce. Dále předložila kopii písemného oznámení o vzdání se této funkce adresovaného ministru spravedlnosti,

který jej obdržel dne 26. 3. 2015. Podle § 21 odst. 3 zákona o státním zastupitelství tak kárně obviněnému zanikla funkce státního zástupce uplynutím dne 31. 5. 2015.

Nejvyšší správní soud jako soud kárný proto podle § 14 písm. b) zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, toto kárné řízení zastavil.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **není** odvolání přípustné.

V Brně dne 29. června 2015

JUDr. Jiří Palla
předseda kárného senátu
ve věcech státních zástupců